

SLOVO popisuje FOTOGRAFIA ukazuje

S TOMÁŠOM KIKOM O LETECKEJ ZÁCHRANE I FOTOGRAFII

Vyštudoval žurnalistiku a masovú komunikáciu v Bratislave a Helsinkách. Od začiatku svojej kariéry sa venuje oblasti letectva – najskôr pôsobil ako riaditeľ komunikácie a hovorca spoločnosti SkyEurope Airlines, neskôr ako riaditeľ Divízie obchodu a marketingu na Letisku Bratislava. Pre vzdelanie zdravotníckeho záchranára sa rozhodol až po 30-ke a v poslednej dekáde sa popri

komunikačnej práci intenzívne venuje najmä oblasti leteckej záchranu vo vysokohorskom prostredí. Vášnivý fotograf a inštruktor leteckej záchranu Tomáš Kika hovorí o tom, aký dôležitý je pohľad zhora.

LETECKÁ ZÁCHRANA JE VEĽMI NÁROČNÁ, ALE I ŠPECIFICKÁ OBLASŤ – PREČO STE SA ROZHODLI VYMEŇIŤ KOMUNIKAČNÚ KARIÉRU ZA ZÁCHRANÁRSKU?

Svoje komunikačné aktivity som nepustil, skôr naopak, venujem sa zaujímavým klientom z oblasti práva a letectva, a s leteckou záchranou sa perfektne dopĺňajú. Pohľad zhora je veľmi dôležitý v každej oblasti, niekedy doslova. Som kreatívny človek a z dní strávených vo vrtuľníku si často priniesim množstvo nápadov. Aj preto považujem systém, ktorý funguje napríklad v susednom Rakúsku za skvelý – len málokto letecký záchranár pracuje

na tejto pozícii na plný úväzok. Na jedno stredisko pripadne aj 12 záchranárov, ktorí majú svoje vlastné povolanie: horskí vodcovia, predajcovia outdoor oblečenia, ale aj učители či majitelia stavebných firiem, jeden kolega je dokonca starosta. Služby si plánujú tak, aby im robili radosť, nikdy neskĺznu do nebezpečnej rutiny, práca je pre nich stále atraktívna a v prípade, že do služby prísť nemôžu, ľahšie sa hľadajú náhrada. Je to obojstranne výhodná situácia, kde letecké záchranky roky nepracujú s vyhorenými ľuďmi, ale naopak nadšencami, ktorí sa do služieb tešia.

JE PRE VÁS ZÁCHRANÁRSKTVO ŽIVOTNÝM POSLANÍM?

Každý, kto v tejto oblasti pôsobí a záchranárstvo považuje za povolanie viac než poslanie by mal považovať nad zmenou. Nevieť či je životné, ale priniesol ho život a ja sa z toho teším. Som vďačný, že môžem robiť veci, ktoré mám skutočne veľmi rád.

ODKEDY SA ZÁCHRANÁRSKTVO VENUJETE?

Snáď posledných 10 rokov. Ako reportér som svojho času pri príprave fotoreportáže túžil zažiť a dôkladne spoznať aké to je, obuť si topánky záchranára. Urobil som pre to všetko a i vďaka podpore a pomoci mnohých priateľov spomedzi hasičov a horských záchranárov to potom už išlo rýchlo - rôzne kurzy, odborné spôsobilosti, zdravotnícke vzdelanie a dnes sa na pacientov pozerám nielen cez hľadáček fotoaparátu.

PRECESTOVALI STE MNOHO KRAJÍN, PÍŠETE PRE VÝZNAMNÉ ČASOPISY, AKO SA VÁM TO PODARIL?

Oblasť záchranu, obzvlášť leteckej a horskej je nesmierne atraktívna a ľúbivá téma. Pre svoju povahu je často nedostupná bežným ľuďom, ale i reportérom. Ak je dobre uchopená, je o ňu preto veľký záujem. Kľúčová je znalosť prostredia, postupov i mnohých zručností. Minule som mal napríklad urobiť niekoľko záberov z prípravy jedla v kuchyni luxusného hotela. Cítil som sa úplne stratený – netušil som ako taká kuchyňa funguje, čo sa tam deje, príliš veľa ľudí vykonávalo mnoho činností a ja som sa bál že prídem o zábery,

ktoré som mal priniesť. Dobrá fotografia znamená „byť pri tom“, priamo v deji. I preto sa fotografia stále považuje za veľmi dôveryhodnú informáciu. Záchranárstvo ponúka úžasné príbehy a zaslúži si ich parádne stvárnenie. Slovo popisuje, fotografia ukazuje. Vybrať len jeden moment spomedzi všetkých a navždy ho zvečniť je veľká zodpovednosť. A v dnešnej dobe, keď sa prostredníctvom mobilného telefónu môže stať fotografom hocikto, je to veľká alchymia. O to viac poteší, ak o zábery prejavia záujem také tituly ako National Geographic, Vertical Magazine či Rotorblatt. Rád sa o ne delím aj s čitateľmi Rescue Reportu.

ČO JE PODĽA VÁS V ZÁCHRANÁRSKEJ FOTOGRAFII NAJVÄČŠÍ PROBLÉM?

Premárnená príležitosť. Ale to platí pre akúkoľvek fotografiu.

ČO MÁ FOTOGRAFIA A ZÁCHRANÁRSKTVO PODĽA VÁS SPOLOČNÉ?

Pohľad cez hľadáček ma naučil veľa o živote. Kedysi, keď som fotografoval na kinofilm, som si uvedomil i to, že z negatívu sa robí pozitív (smiech). Dnes fotím na digitál, no i tak som presvedčený, že tak ako pri fotografii, tak ani pri záchranu by sme nemali zabúdať na to, že ide vždy o príbeh. Kohosi, kto potrebuje pomoc. Neraz sa stane, že špičkový záber jednoducho neurobím, pretože treba dve ďalšie ruky na pomoc. Aby príbeh mohol pokračovať.

-red-
foto: archív autora